

[Svend Jørgensen.]

med til at prise de nordiske parlamentarikeres indsats i retning af at etablere pasfrihed mellem de nordiske lande. Al paskontrol ved de internordiske grænser bør falde bort, og det må ske snarest. Indtil dette lovformeligt kan realiseres, bør en begrænset pasfrihed straks gennemføres administrativt i de enkelte lande, således som det er foreslået i konklusionen til første del af betænkningen om nordisk pasfrihed.

Til selve loven har jeg kun en enkelt bemærkning at gøre. Den vedrører lovens § 3, hvor det ikke alene foreslås, at den nugældende bestemmelse om hotelblanketter skal opretholdes, men tillige at bestemmelsen udvides til også at omfatte personer, der overnatter i teltlejre. Til denne bestemmelse vil jeg gerne sige: Kan man nu ikke blive fri for de besværlige blanketter, som der har været talt så meget om? De tjener ikke noget fornøftigt formål mere; de er besværlige, de kræver en overflødig administration, og kontrollen kan udøves på en anden og bedre måde. Det må være nok, at hotellerne fører en gæstebog, for udlændinges vedkommende på grundlag af deres pas og for indenlandske gæsters vedkommende på grundlag af deres mundtlige oplysninger. Jeg blev helt rædselsslagen ved at høre det ærede medlem fru Erna Sørensen oplyse, at gæster, som bor på hotel og ikke har fået det rigtige navn opført — f. eks. har udeladt et mellemnavn eller har opgivet et forkert mellemnavn —, kan straffes med bøde. (*Erna Sørensen*: Hotelværten kan straffes!). Nå, værten, formentlig også den rejsende? (*Erna Sørensen*: Nej!). Det tager en sten fra mit hjerte, for nu har jeg i to år boet under falsk navn på hotel her i København, idet de alle steder trods min protest opfører mit navn som værende Svend Aage Jørgensen, medens mit borgerlige, kristne navn er Svend Otto Christian Jørgensen. Jeg takker for denne oplysning; så kan jeg roligt bo videre under navnet Svend Aage Jørgensen.

Men viser det ikke, hvor overflødigt det hele er? Hotellerne er kede af blanketterne, de rejsende er kede af dem, og politiet og domstolene betragter dem, har jeg indtryk af, som værende absolut overflødige. Må jeg som bevis herfor fremføre, hvad professor dr. jur. von Eyben ifølge et referat i „Politiken“ fra i tirsdags udtalte for et

par dage siden i Nykøbing Falster vedrørende bestemmelsen om hotelblanketterne. Jeg tillader mig at citere:

„Jeg ved ikke,“ sagde professoren, „om denne lov gælder for Lolland-Falster. I hvert fald har jeg lykkeligt undgået at udfylde hotelblanketter hernede. Nu foreslås blanketterne indført også i teltlejrene. Hvornår bliver det høstakenes tur?“

Jeg synes, at nu skulle man benytte den udmærkede lejlighed, der er, til at befri os for disse blanketter. De er overflødige, de er irriterende, og myndighederne bryder sig altså ikke stort om dem.

Løvrigt skal jeg anbefale begge lovforslagene til hurtig og velvillig behandling i udvalget.

Helge Madsen: Jeg skal begynde med at sige, at også vi fra vort partis side kan tiltræde den forlængelse af loven, som her er foreslået, selvom vi kunne ønske, at de meget omtalte hotelblanketter forsvandt med det samme. Jeg har også bemærket delingen af loven og noteret mig, at det er vel lidt meget at forlange af befolkningen, når en lov hedder lov om udlændinges adgang til landet m.v., at man så skal vide, den også omhandler danske statsborgere. Lovene bør være klare, sådan at man søger de oplysninger, man har brug for, og kan finde dem dér, hvor man med rimelighed kan vente at finde dem.

Det har været mig en glæde at deltage — selvom det indtil nu kun har været i beskedent omfang — i det arbejde, som er i gang med henblik på at lette samfærdslen mellem Nordens lande. Jeg har også set, at dette arbejde er nævnt nogle gange i bemærkningerne til lovforslaget. Et enkelt sted er det dog nævnt på en måde, som får mig til at studse en smule. I bemærkningerne til § 1 i lovforslaget om pas til danske statsborgere anføres det:

„For ud- og indrejser mellem de nordiske lande er det dog muligt, at de nordiske parlamentariske drøftelser medfører en lempelse eller ophævelse af pastvan-gen.“

Man er i bemærkningerne forsigtig — „det er dog muligt“. Men så fortsætter man:

„Dette vil blive taget i betragtning ved udformningen af de regler, der skal udfærdiges i medfør af bestemmelsen.“